

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.28. Concilium Rhemense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

Sæculum VII
A. C. 625. Sanctus precibus suis a Deo impetraverat, ut nasceretur. Puer sub ipsius Disciplina in Monasterio Luxoviensi educatus, & deinde etiam sub S. Eustasio ibidem versatus est, donec ad Sedem Episcopalem Vesuntinam evocaretur. Verum etiam si tanta Dignitate auctus esset, habitum tamen & vitam Monasticam nunquam dimisit. In illa urbe fundavit Monasterium S. Pauli, agris donatis locupletavit, & Monachos immisit, qui Regulam S. Benedicti & S. Columbani servabant.

to. 3. cod. reg. p. 78. Flavia ejus Mater Monasterium Fœminarum in honorem Sanctæ Virginis extruxit, quibus S. Donatus Regulam composuit, ex Regulis S. Cæsarii, S. Benedicti, & S. Columbani excerptam. Monasterium istud Dominæ Nostræ, † Vesuntione deinde in manus Cluniacensium, & tandem Minimorum, † pervenit. S. Chagnoaldus Chagnerici Filius, S. Faronis & S. Valdeberti Abbatis Luxoviensis frater, S. Columbani Discipulus, si quis alius, fidelis, exinde Episcopus Laodunensis fuit.

† id est, S. Mariæ.
† nempe Ordinis S. Francisci de Paula
Sup. n. 7. v. S. Eustas. n. 1.

§. XXVIII.

Concilium Rhemense.

to. 5. Conc. p. 1688. Sanctus Chagnoaldus cum S. Donato interfuit Concilio Rhemensi sub Sunnacio Archiepiscopo anno 625. celebrato,

to, quo ultra quadraginta Episcopi ex omnibus Gallia^o Provinciis, quæ Regi Clotario parebant, convenerunt. Canones viginti quinque conditi, ex quibus notatu magis digni sunt; Observandos esse Canones Concilii Parisiensis ante annos circiter decem celebrati, quod hic Generale vocatur. Qui ad Ecclesiæ Asylum confugerint, non educantur, nisi addito promisso & juramento, eos nec capite plectendos, nec tormentis subiciendos, nec mutilandos esse; econtra reus non liberetur, nisi se pœnam Canonicam crimini suo debitam subiturum promiserit.

Qui homicidium voluntarium commiserit, toto vitæ tempore erit excommunicatus, si autem pœnitentiam sustinuerit, in mortis Articulo Viaticum accipiat. Prohibetur, ne quis Auguria captet, Gentilium Ritus servet, cum ipsis carnes superstitione oblatas comedat, aut ipsorum Sacrificiis intersit. Qui, antea monitus, tamen fecerit, pœnitentiam subeat. Prohibetur, sub pœna Excommunicationis, ne quis homines liberos persequatur, ut in Servitutem redigat.

Non ordinetur Episcopus nisi in illo loco natus, atque a populo consentientibus Episcopis illius Provinciae electus. Hanc præ aliis causam S. Gallus ante annos aliquot obtenderat, cum Episcopatum

Sæculum VII
A. C. 625.

Can. 3. Sup.
n. 14.

c. 7.

c. 9.

c. 14.

c. 17.

vit. S. Gal.
c. 24.

Yy 5

Con-

Sæculum VII Constantiensem recusavit, quod in Gen-
A.C. 625. te extera esset natus, & Joannem Diaco-
 num suum Indigenam ordinari voluit.

In hoc Concilio visebantur sex Me-
 tropolitæ, Sunnacius Rhemensis, Synodi
 Præses, Theodoricus Lugdunensis, Sin-
 dulfus Viennensis, Sulpicius Bituricen-
 sis, Modegisilus Turonensis, Senocus Au-
 scionensis. Sindulfus 10. Dec. colitur,
 & vulgo *S. Drieuls*, vel *S. Sandoux* dici-
 tur. S. Sulpicius cognominatus pius, ut
 distinguatur ab alio antiquiore, cui co-
 gnomentum Severi datum, itidem Archi-
 episcopo Bituricensi. Hunc in ipsa Ci-
 vitate Bituricensi natum aliquando Rex
 Clotarius ab Episcopo suo expetierat, ut
 Abbatis munere in exercitibus suis fun-
 geretur; unde dispicimus, Monachos a
 Regibus accersitos fuisse, qui in castris
 Officium Divinum peragerent. Anno
 624. S. Sulpicius S. Austregisilo in Sede
 Bituricensi successit, & multis editis mi-
 raculis anno circiter 644. 17. Jan. migra-
 vit in Cælum. Ex Episcopis Concilii
 Rhemensis plures alii ab Ecclesia inter
 Sanctos coluntur. Notissimi sunt Ar-
 nulphus Metensis, & S. Cunibertus Colo-
 niensis.

Illo ferme tempore, quo istud Conci-
 lium celebrabatur, S. Richerius Monaste-
 rium celebratissimum Centulanum, quod
 hodie Nomen ejus gerit, fundavit. Is
 in

Mart. Rom.
 10. Dec.
Act. Ben. to.
 2. p. 167.
 Concilium
 Rhemense.

Ibid. p. 99.
 p. 179.

Mart. Rom.
 17. Jan.

in ipso loco territorii Pontiniacensis ex
 nobili genere ortus, conversus est ad Fi-
 dem a duobus Sanctis Presbyteris Hi-
 bernis Caidoco & Fricorio, quos ad Gal-
 lia oram appulso in domum suam susce-
 perat; post conversionem rigidissimum
 pœnitentiæ genus amplexus, bis tantum
 per hebdomadam cibum sumebar, & nul-
 lum alium, quam panem hordeaceum
 asperso cinere. Omnia sua mancipia li-
 bertate donavit; tum Presbyter ordina-
 tus, & Verbum Dei non in Gallia mo-
 do, sed & in magna Britannia prædicans,
 uberes fructus retulit. Cum Rex Dago-
 bertus aliquando ipsum invisisset, Vir
 Sanctus de fallacitate Dignitatum terre-
 narum, & terribili Judicio, quod illos,
 qui præsumunt, manet, gravi oratione dis-
 seruit. Obiit circa annum 645. 26. A-
 prilis.

Sæculum VII
 A. C. 625.

vit. to. 11.
 Act. Ben. p.
 187.

Mart. R. 26.
 Ap. An. 624.

§. XXIX.

Ecclesia Anglicana.

In Anglia S. Mellito Cantuariensi, post-
 quam hanc Sedem annis quinque te-
 nuisset, anno 624. 24. Aprilis fati functo,
 successit Justus, antea Episcopus Rossen-
 sis, cui Sedi pro se Romanum, potestate
 a Bonifacio Papa accepta, imposuit. Quip-
 pe Bonifacius redditis sibi Justo & Ethelbal-
 di Regis Epistolis, ad Justum litteras dede-
 rat, in quibus Laboris Apostolici succes-
 sum

Beda II. hist.
 c. 7. Sup. n. 24
 ibid. c. 8.